

Hírek, ismertetések

Összeállította: PALOTÁS Klára

FELHÍVÁS

Tisztelt Kollégák!

A szerzői és szerkesztői munkák során mindenki belebotlott már olyan szakmai helyesírási problémába, amit nem szabályoz a Helyesírási szabálykönyv. Ennek kapcsán felmerült az igény, egy szakmai helyesírási szótárra. Szerencsénkre LACZKÓ Krisztina (ELTE BTK) nyelvész felajánlotta segítségét a szótár elkészítésében. (Ő az egyik szerkesztője az Osiris kiadásában megjelent Helyesírás című kötetnek, s eddig is rendszeresen segítette szerkesztői munkánkat.)

A munka első fázisában a Szerző engedélyvel tematikus csoportokra bontottam KÁZMÉR Miklós szótárának magyar szószerzetét. A tematikus csoportosításnak az a célja, hogy ne kelljen mindenkinél a teljes (több mint 18 000 szó) anyagot átnézni, csak azokat, amelyek kutatási területéhez (és/vagy a szívéhez) közel állnak. A tematikus fájlokat a Magyarhoni Földtani Társulat Honlapján lehet elérni, onnan letölteni. Ha valaki az ott talált listákhoz szeretne új szavakat fűzni, azt kérem, ne az eredeti fájlokhoz írjon újabb szavakat, hanem a téma és a szerző feltüntetésével küldje el a saját szószerzetét külön fájlban a piros@mafi.hu címre.

Az általam elkövetett tematikus bontás messze nem tökéletes, de mivel a szótár abc rendben jelenik meg a tematikai hovatartozás feltüntetése nélkül, ennek igazán nincs jelentősége, mint ahogy annak sem, ha egy szó véletlenül több csoportba is bekerül.

Ha valaki úgy érzi, hogy nem tökéletes a helyesírása, nagyon kérem ne hátráljon meg a feladat előtt, mert a cél most az, hogy minél több szó, szókapcsolat, szóösszetétel összegyűljön.

Mivel ahogy a köznyelvben, úgy a szaknyelvben is vannak azonos szabályok szerint képezhető szavak, kérjük a szakterületek képviselőit, hogy alkossanak szabályokat, s ezeket javaslatként csatolják a szószerzethez. Külön hangsúlyt fektessenek a szóösszetételekre, az egybeírás és különírás szabályaira. A javasolt szabályok természetesen ajánlások, ezeket a nyelvessel egyeztetve harmonizáljuk az általános helyesírási szabályokkal.

A közzavak és a rokontudományok szavai csak akkor kerülnek be a szószerzethez, ha szorosan kapcsolódnak a földtudományokhoz.

Mivel egy ilyen munka hajlamos végtelenné válni, nagyon ügyelünk a határidők betartására. A szó- és szabálygyűjtést 2007. szeptember 30-án lezárjuk. Aki a további munkálatokban is részt kíván venni, levélben az említett e-mail címen jelezze.

Mindenki segítségéért a magam és a szakma nevében előre is hálás vagyok.

Köszönettel:

PIROS Olga
szerkesztő

RENDEZVÉNYEK

Megemlékezés 1956-ról

A Magyarhoni Földtani Társulat két részletben emlékezett meg az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 50. évfordulójáról, a Tudománytörténeti Szakosztály szervezésében. A 2006. október 16-án délelőtt tartott emlékülést VÖRÖS Attila társelnök nyitotta meg, felelevenítve személyes emlékeit. PÓKA Teréz, a Tudománytörténeti Szakosztály elnöke, megemlékezett az 1956 októberében életét vesztett TÓTH Dezső geológushallgatóról. Az 1956-ban külföldre távozott geológusok közül PARÁK Tibor (Svédország) és SALAMON Miklós (Dél-afrikai Köztársaság) személyesen beszélt a kormánytanácsosságig ívelő külföldi pályafutásáról. KISVARSÁNYI Géza és felesége BOGNÁR Éva (USA), KÖVES-TAPODY Zsuzsa (Ausztria), TRUNKÓ László (Németország) és SAÁRY Éva (Svájc) írásban megküldött visszaemlékezéseiből hangzottak el részletek. Megtekinthető volt egy válogatás is SAÁRY Éva gaboni fekete-fehér művészfotóiból. KECSKEMÉTI Tibor a Természettudományi Múzeum Ásvány-, Kőzet- és Őslénytárért károk ismertette. Délután a Corvin közben DUDICH Endre a Társulat nevében megkoszorúzta a „Pesti srákok” emléktábláját. Az eseményről a Zugló TV felvételt, majd interjút készített DUDICH Endrével és KECSKEMÉTI Tiborral.

2006. november 27-én a Társulat és a Magyar Állami Földtani Intézet közösen egy *Gingko biloba* facsemetét ültetett el a MÁFI előkertjében, azon geológusok tiszteletére, akiknek 1956 után meg-

hurcoltatásokban volt részük. BALDI Tamás visszaemlékezéseiből felesége, BEKE Mária olvasott fel. DUDICH Endre pedig, PÓKA Teréz összeállítás alapján, röviden ismertette a WEIN Györgyöt, CORNIDES Istvánt és BALKAY Bálintot ért retorziókat. MÁTYÁS Ernő visszaemlékezéseit SÁG László mutatta be. Jelen volt Franciaországból ZOLNAI Gergely is. Az ünnepség a 80 éves SIPOSS Zoltán felköszöntésével fejeződött be.

DUDICH Endre

SZÉKYNÉ Fux Vilma emlékülés 2006. november 24.

A Debreceni Egyetem Ásvány- és Földtani Tanszékének szervezésében 2006. november 24-én került sor a Magyarhoni Földtani Társulat előadói emlékülésére, mely az MTA Debreceni Akadémiai Bizottság központjában volt. A 88 hallgató és közte 29 előadó részvételével megtartott, bensőséges hangulatú előadóülés levezető elnökei FÖLDVÁRI Mária, VICZIÁN István és KOZÁK Miklós voltak.

A rendezvényen képviselte magát az elhunyt családja, a Debreceni Egyetem több tanszéke, az Eötvös Loránd Tudományegyetem, a Miskolci Egyetem, a Budapesti Műszaki Egyetem, a Magyar Természettudományi Múzeum, a Magyarhoni Földtani Társulat, a Magyar Állami Földtani Intézet, a Bükk Nemzeti Park és az MTA Debreceni Atommag Kutató Intézete, ill. több más intézmény, valamint pályatársak, munkatársak, tanítványok, a fiatal generáció képviselőiben, doktoranduszok és egyetemi hallgatók.

A közel 7 órás előadóülés első szakaszában került sor SZÉKYNÉ DR. FUX VILMA Széchenyi-díjas professzor emeritus személyéhez kapcsolódó megemlékezésekre. KOZÁK Miklós vetített képekben mutatta be a teljes életutat, majd azt a Székyné vezette tisztántúli vulkanológiai kutatást, melynek eredményei tovább hasznosulnak újabb programok keretében. A volt tanítványok 1956-os nemzedékének emlékére került felolvasásra MÁTYÁS ERNŐ: „Csak azért is...” című 2003-ban írt verse. PÓKA Teréz egykori tanítvány és munkatárs nevében (betegsége miatt) PAPP Péter olvasta fel a Székyné tudománytörténeti munkásságáról írott összeállítást. GYARMATI PÁL méltatta a kálimetaszomatózis hazai kutatástörténetében betöltött meghatározó szerepét. SERESNÉ HARTAI ÉVA és FÖLDESSY JÁNOS a telkibányai aranybányászati központ, mint oktatási bázis jelentőségéről tartott előadást, amely számos vonatkozásban összefonódott Székyné tevékenységével. SZAKÁLL Sándor olyan újonnan felismert

szulfo-sókat mutatott be, amelyek pontosítják azt a képet, amelyet még Székyné professzornő tett a „Telkibánya ércesedése és kárpáti kapcsolatai” című a Társulat Szabó József-emlékéremmel kitüntetett, nemzetközileg is elismert munkájában.

Hozzászólásában MINDSZENTY ANDREA az ELTE Alkalmazott Földtani Tanszékének vezető professzora az egykori munkatársak és tanítványok nevében emlékezett meg Székyné eredményekben gazdag budapesti munkásságáról, és felelevenítette az egykori közös erdélyi hallgatói terepgyakorlat emlékeit, valamint a professzornőt körülvevő tiszteletet és szeretetet.

Az ezt követő 15 előadás közvetve kapcsolódott a professzornő munkásságához. A témák felölelték a klasszikus földtan, a vulkanológia, a geokémia és alkalmazott geológia (hidrogeológia, geotermika, környezetföldtan stb.) számos területét.

A Székyné Fux Vilma professzornő tiszteletére elhangzott előadások és közlésre leadott tanulmányok anyagát a debreceni Ásvány- és Földtani Tanszék az ez évben megújított formájú és tartalmú intézeti kiadvány az Acta GGM Debrecina Series Geológia, Geomorfológia, Természeti Földrajz következő számában kívánja megjelentetni.

MCINTOSH Richard William

FUCHS HERMAN Emlékkonferencia, Kolozsvár 2006. december 16.

A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Természettudományi és Művészeti Kara emlékkonferenciát szervezett FUCHS HERMAN (Brassó, 1915. február 18 – Kolozsvár, 1996. április 11.) halálának 10. évfordulója alkalmából. WANKE FERENC, a az egyetem oktatója hatodik alkalommal szervezte meg a hajdani Bolyai Tudományegyetem geológus oktatói emlékére rendezett tudományos találkozót. A konferencián részt vettek FUCHS HERMAN hozzátartozói valamint egykori tanítványai.

A rendezvény a kolozsvári Kis-temetőben, FUCHS HERMAN sírjánál megemlékezéssel és koszorúzással kezdődött, majd a Sapientia EMTE épületében folytatódott. DR. TONK MÁRTON — a Természettudományi és Művészeti Kar dékánja — köszöntője után WANKE FERENC beszélt egykori tanáráról, aki vele is egy életre megszerette az öslénytan tudományát.

Fuchs Herman özevgye elsősorban az emberről, a férjéről mesélt, valamint közös életükről, mely a szegénység és a meghurcoltatások közepette is kölcsönös megértésen, megbecsülésen és szereteten alapult.

FUCHS Gábor Herman röviden felvázolta édesapja életrajzi adatait: iskoláit, oktatói, illetve kutatói tevékenységének fontosabb mozzanatait, az egyetemről való kizárását, tudományos dolgozatait, és családcentrikus magatartását.

Dr. KORDOS László, a Magyar Állami Földtani Intézet főmunkatársa (mára az igazgatója) FUCHS Herman és a Kolozsvár környéki szirének címmel tartott előadást. Dr. VENCZEL Márton, a Nagyváradai Körösvidéki Múzeum munkatársa a „Harmadkori teknősök Kolozsvár környékéről Brassói FUCHS Herman gyűjtésében” című előadásában a tanár úr gyűjtő- és kutatómunkájának egy kis szeletét ismertette. A délelőtti előadás-sorozat BAKÓ Botond, a Nagyenyedi Református Kollégium tanárának hozzászólásával ért véget, aki örömmel tudatta, hogy „Fuchs tanár úr kövületei visszatértek Nagyenyedre” (ugyanis 1974-ben Fuchs Herman személyes gyűjteményének egy részét vitte oda, hogy bemutatthassa a diákoknak, és halála után a család ezeket a kövületeket a Kollégiumnak adományozta).

Délután az alábbi előadások hangzottak el: KORODI Enikő: A Hesdát-szurdok mezozoikum szigetív vulkanitjainak hidrotermás mállástermékei, PÁSZTOHY Zoltán: A Homoródmácsi-rög és az exotikus-kristályos, mezozoos és eocén elemek származása és rétegtani helyzete, GÁL Andrea, IHOS Andrea és KATONA Nóra-Emília: Iszapvulkán típusok vizsgálata Fiatvalván és Kobátfalván, Wanek Ferenc: NYULAS Ferenc elfelejtett szerepe Erdély földgázkincsének feltárásában.

Az emlékkonferencia IMECS Levente és KELEMEN Csongor művészhangatók versösszeállításával, majd baráti koccintással ért véget.

A konferencia megszervezéséért köszönet illeti WANEK Ferencet, aki felvállalta az egykori Bolyai Tudományegyetemen folyt földtani oktatás hiteles megismertetését.

KORODI Enikő

Emléktábla-avatás

Dr. Kretzoi Miklós születésének 100. évfordulója alkalmából barátai emléktáblát helyeztek el egykori lakóházának (Budapest II. Lövőház u. 24.) homlokzatán 2007. február 9-én 11.00 órakor.

SZEMÉLYI HÍREK

Kinevezés

A Magyar Geológiai Szolgálat főigazgatója 2006. november végén pályázatot írt ki a Magyar

Állami Földtani Intézet igazgatói állására. 2006. december 27-én közzétett döntése alapján a MÁFI új igazgatója Dr. KORDOS László, aki eddig az Intézetben működő Országos Földtani Múzeum vezetője volt.

PhD védések 2006-ban az ELTE-n

SZŐCS Teodóra (témavezető: VETŐ István) 2006. 02.

07.: Áramlási rendszerek, víz-közet kölcsönhatások megismerése és alkalmazása. Esettanulmány: a Tolnai-hegyhát (Diósberény-Udvári)

ZAJZON Norbert (témavezető: Weiszbürg Tamás)

2006. 04. 21.: Ásványtani és geokémiai vizsgálatok a perm-triász határon, magyarországi szelvényekben

BATA Gábor (témavezető: Andó József) 2006. 05.

02.: A geokémiai környezetállapot-felvételezés természetes tájszerkezethez igazodó, térinformatika alapú vizsgálata a Tétényi-fennsíkban és a Nagytétényi-öblözet területén

GALAMBOS Csilla (témavezető: Márton Mátyás)

2006. 06. 06.: Digitális földtani térképek jelkulszámának kidolgozása integrált térinformatikai alkalmazások számára

PAZONYI Piroska (témavezető: Monostori Miklós)

2006. 06. 15.: A Kárpát-medence kvarter emlősfajta közösségeinek paleoökológiai és rétegtani vizsgálata

KERCSMAR Zsolt (témavezető: Monostori Miklós)

2006. 10. 12.: A tatabányai eocén medence földtani felépítésének és fejlődéstörténetének újabb kutatási eredményei, üledékföldtani és tektono-szedimentológiai vizsgálatok alapján

ŐSI Attila (témavezető: Galács András) 2006. 11.

06.: A magyarországi késő-kréta heterodont Eusuchia krokodil cranioanatómiai, izomzati és funkcionális morfológiai vizsgálata és összehasonlítása más heterodont krokodillokkal

Elhunyt tagtársaink

Dr. KÖRPÁS László

Emlékünkben és munkáiban tovább él.

KÖNYVISMERTETÉS

HÄRTOPAN, Paulina: *Mineral genesis of the manganese belt in the Bistrița mountains*

Ed. Cartea Universitară — București, 348 old.

Ha azt állítom, hogy egy „nagy” könyv áll előttem, ezt nem a volt munkatársam iránti mély

tisztelet, és nem is a Besztercei-hegységhez fűződő nosztalgiaiból teszem. Ez a könyv abban nagy, ami általában hiányzik a modern, örökké időhiányban szenvedő kutató(k) hasonló termékeiből: a két év-tizeden át húzódo terpei munkára és a 277 (hivatkozott) irodalomra épült alaposág. Ez a mineralógusoknál óhatatlanul új és „extrém” ásványok felfedezését hozza maga után. A szerző élni tudott az exeteri és edinburghi egyetemek csúcstechnológiájával, és a jelenleg „lefagyasztott” ásványgyűtésekből sikerült nyomon követnie a metamorf környezet hányatott múltját, öt progresszív és retromorf metamorf fázison át.

Paulina HARTOPAN választása nem véletlenül esett a Keleti-Kárpátok egyik legérdekesebb szegmensében megjelenő mangán-ércesedésekre. Itt, a metamorf Tölgyesi (Tulghes) Formációcsoport egyik tagjaként (T_g) a mangántartalmú hidrotermális üledékek prekambriumtól (675 Ma) az alpi orogenezis ausztriai fázisáig (100 Ma) legkevésbé öt tektonikai-ásványképződési cikluson mentek át. Az eredmény: 16 ásványasszociáció-típus (köztük néhány ritka, mint például a nambulites és a pyroszmalites asszociáció, az elsöben egy hidratált piroxenoid, a másikkban egy klórt és arzént tartalmazó rétegszilikát dominál). És ezernél több azonosított ásvány (a kb. háromezer eddig elfogadott ásvány egy harmada)! Közöttük olyan ritkaságok, mint a johannsenit, kínoshitalit, paretensit, yoshimurait, schallerit stb. Mindez nem személytelen csúcs formájában, egy röntgen-diffraktogramon, hanem bemerve, lefényképezve, mellettük a mikroszondával mért összetétel és a fázisdiagram a beszaftozott P-T tartományokkal, amelyekben az ásvány keletkezett.

Innen már csak egy lépés volt (de mekkora lépés!) a metamorf fázisok felgöngyöltése. Milyen egyszerű volt, amikor (úgy tanultuk!) volt egy epimetamorf tölgyesi sorozat (később: zöld pala fácies iskolapéldája: szericit, klorit, albit, némi granát, amivel nem tudtunk mit kezdeni, az amfibolok... hát hajdani vulkanitok reliktumai) és benne a mangántartalmú üledékekből keletkezett érc: rodokrozitos, szilikátos érc és a tetején (nagy-részt már leművelt) oxidációs zóna. A hatvanas években kiderült, hogy a Keleti-Kárpátok gerincéknél addig egységesnek hitt „Krisztályos-mezoos-zóna” takarós szerkezetű. A '70-es években többen is bizonyították vélték, hogy a takarósodást megelőzően komoly retromorf folyamatokon ment át egy eredetileg magasabb P-T tartományban keletkezett metamorf ősszlet. Itt kapcsolódott be a kutatásokba dr. Paulina HARTOPAN, aki felismerte, hogy egy metamorf ősszlet kialakulásának és további sorsának a nyomait

leginkább a változásokat jól regisztráló mangán-ásványok között kell keresni. És meg is találta: az eredetileg hidrotermális képződmény sorra került a nagy nyomású kékpalak közé, a nagyon nagy nyomású és nagy hőmérsékletű calderit-zónába és onnan, a granulitfácies keresztül részben vissza a kékpalak közé, és részben, több lépcsős retromorf folyamatoknak köszönhetően a jelenleg látható zöldpalafáciesbe.

Eddig a mű tudományos eredményeiről. De még maradt valami, amiről említést kell tenni. Nem az akkurátusan megrajzolt, gondosan feliratozott megannyi fázisdiagramról, sem a terjedelmes, de átlátható táblázatokról, hanem a közel 150 színes fotóról van szó. A mangánásványok amúgy is színpompás világában HARTOPAN kollégina egy képzőművész érzékével vezet bennünket képtől képig, az egyásványos karbonátmentzők diszkrétén irizált rózsaszínjétől a zónás és ikerlemezes amfibolokon át a piroxmant-rodonit-johannsenit szálás, kék-narancs-vörösésbarna absztrakt ecsetvonásokig (XII. tábla, C; 130. old.). Ezekből a csodálatos fotókból jutott bőven a könyv mindkét borítójára is. Szavamra, még ha nem lennének szakmabeli, akkor is megvenném ezt a könyvet, csak-hogy gyönyörködhessek bennük!

A könyv eredetiben megtalálható és tanulmányozható a Magyar Állami Földtani Intézet Röntgen-laboratóriumában.

KALMÁR János

WÜTHRICH, S., AFFOLTER, J., AKERET, Ö., BECZE-DEÁK, J., GRASSMANN, P., GEITH-CHAUVIÉRE, I., HAVLICEK, E., KAPPELLER, A., LEUVREY, J.-M., LINGER, C., MAIRE, M., MONTAVON, A., ROLL, M., THEW, N. és ZWALD, V.: *Saint-Aubin/Derrière la Croix. Un complexe mégalithique durant le Néolithique moyen et final.*

Archéologie neuchâteloise, 29, vol. 2. Neuchatel, Service et musée cantonal d'archéologie. 2003.

Magyarországon geológusként egyre többen foglalkoznak archeogeológiával ezért úgy gondoljuk nem érdemtelen megismerni a fenti művet, annál is inkább mert örömrünk a magyar származású BECZE-DEÁK Judit geológus is részt vállalt a munkában.

1994–1997 között, Svájcban, Neuchatel kantonban az A 5-ös út építések archeológiai feltárásokat végeztek. A feltárás 20 km-re Neuchateltől késő-glaciális hordalékkúpon van, amely 9,4 hektár nagyságú és a mai Neuchateli-tó szintje

felett 6 m magasságban található. A területen gazdag, több archeológiai rétegre kiterjedő előfordulások vannak. Az említett morfológiai magasságban időszerűsítés előtt az 5. évezredből kb. 45×14 m² felületen gránit- és gneiszblokkokból álló megalit található. Ez a réteg különböző fázisokat ölel fel. Az első fázis az 5. évezred közepe, amely négy meghír kőzetsorozatból áll és ezek tengelye DNy-ÉK-i irányú. A második fázis a 4. évezred végéről származik és négy kőzetblokkból áll, amely kétszegtelenül kevésbé rendezett. Az utóbbi fázishoz tartozik továbbá egy kisebb egyedülálló menhir. A kőzetblokkok legnagyobb része össze van törve, amely a modern idők emberi tevékenységére vezethető vissza. Egyesek azonban részben eredeti állapotukban maradtak meg és a gödrekben talált faszén maradványok szénizotóp vizsgálatokat tesznek lehetővé.

Az első antrópikus szintet az első kőzetsor és a tőle 30 m-re feltároló emberi tevékenység nyoma jelenti: „polinéziai tűzhely”, égetett kőzet-, és tűzkődarabok vannak a leletek között. A szénizotóp kormeghatározás i. e. 4840–4590-re utal. A régészeti kutatás ezekből a nyomokból a megalitok feállítására előtti, szent hely „elfoglalására” következtet.

A második fontos antrópikus szint kora az i. e. 4500–4300 időszak. Itt az emberi tevékenységet 15 tűzhely bizonyítja.

Egy harmadik tevékenységi terület a megalit előfordulástól 200 m-re, a patak oldalában jelenik meg, ahol forrás lép ki és itt forrásfoglalás történt. A gazdag kerámia leletanyag bizonyítja a forrás körül összpontosult tevékenységet, amely a szerzők szerint valószínűleg a hely vallásos létével van kapcsolatban. Ennek kora i. e. 4460–4250. A forrástól kis távolságra egy tűzhely és egy élelemraktár jelenik meg, amelynek kora a 4. évezred első negyede. Az élelmiszerraktárban gabona és étkezéssel kapcsolatos hulladék volt. A megalitok körüli leletek már folyamatos településre utalnak. Figyelmet érdemel a csupaszbúza (*Triticum aestivum/durum/turdigum*) maradványok jelenléte, amely az Alpoktól északra az eddigi ismeretek szerint a legrégebbi leletnek számítanak.

A következő emberi tevékenységet egy egyedülálló fiatalabb kőzetsor és egy tűzhely jelzi, amelynek kora, az időszerűsítés előtt 3800 és a 4. évezred közötti.

A későbbi korokból származó régészeti leletek csupán két kisebb-kis bronzkori tűzhelyből, egy

kora-középkori mészegető kemencéből és egy 16. századból származó kisebb csónakmaradványból állnak. Ez a leletszegénység a feltárt terület morfológiai adottságaival hozható kapcsolatba. A Jura-hegység tő felőli lejtője erős eróziós hatásnak volt kitéve, amely részben antropogén eredetű, részben pedig éghajlatváltozások okozta patak és tavi árvívi elöntésekre vezethető vissza.

A kőszerszámok anyagának és helyének azonosítása lényeges része volt a neolitikum szempontjából fontos lelőhely megértésének. A dendrológiai meghatározások részletes információkkal bővítették a 16. században épített kikötő maradványairól szóló fejezetet. Fontos volt azonban az archeológiai rétegek érintkezésének (átmeneteinek), talajtípusainak, kőzeteinek és ősmaradványainak a feltárása is. Ezek a kutatások több mint 50 oldalas, gazdagon illusztrált fejezetben részletesen rekonstruálják a Rhone-gleccser visszahúzódása óta eltelt időszak éghajlatingadozásait, stabilizációit és a tájváltozást az egyre erősebb emberi hatásoknak köszönhetően. A talajtan és talaj-mikromorfológiai vizsgálatok a terület vonzó, potenciális értékeit tárták fel és a talajokban felelhető antropogén hatásokat elemezték. A geológiai vizsgálatok kiterjedtek többek között a kőzetek és talajok ásványos és szemcsoösszetételének elemzésére, az üledékes és talajtani folyamatok eredetének meghatározására. A malakológiai meghatározások részben a tardiglaciális időszak éghajlatváltozásait, részben pedig a két régészeti szerkezet környezeti paramétereit pontosította. Figyelemre méltó ennek a fejezetnek a módszertani bevezetője is, amelyben az interdiszciplinális kutatásnak a részleteit is megismerhetjük. Az archeobotanikai vizsgálatok külön fejezetben számolnak be a gabona háziasítás eredményeiről, lehetővé téve, hogy beleláthassunk a neolitikumi ember étkezési szokásába.

Az archeológiai lelőhely jelentőségét az adja, hogy egy megalitkomplexum aktivitását ismerhetjük meg benne. Ez azért fontos mert általában a megalit előfordulási helyeken más régészeti maradványok különösen ritkák. A konzerválódott leletanyag valamint az interdiszciplinális kutatás lehetővé tette, hogy a szerzők a környék neolitikumának kérdésére keressék a választ. A munka igen bő kép és rajzanyagot tartalmaz. A francia nyelvű összefoglaló mellett német, angol és olasz összefoglalóval is rendelkezik.